

De parròquies a comunitats pastorals

El sacerdot Samuele Marelli clausura les jornades "Parròquies al servei de l'evangelització" explicant els mètodes d'evangelització a través de les comunitats pastorals

19 febrer, 2020 - ESSLÉSIA DE BARCELONA

Fotografies: Ramon Ripoll

L'últim dia de jornades de reflexió «Parròquies al servei de l'evangelització» ha viatjat de Mèxic a Milà. El prevere de l'arxidiòcesi de Milà, Mn. Samuele Marelli ha visitat Barcelona per parlar de les comunitats pastorals, diferenciant-les de les anteriors unitats pastorals. "La gran diferència és que a la unitat pastoral cada sacerdot segueix essent rector de la seva parròquia; en canvi, a la comunitat pastoral només hi ha un rector responsable d'aquesta

comunitat de parròquies i tots els altres sacerdots són vicaris” explica Marelli.

La introducció de l'últim dia de jornada l'ha dut a terme el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell. “Quan ens plantejem unir parròquies i comunitats de pastoral pensem que és per falta de sacerdots però la gran motivació ha de ser una altra, l'evangelització, viure aquesta experiència com una gran oportunitat” ha relatat el bisbe.

El salt de les unitats a les comunitats pastorals

Les comunitats pastorals van néixer sota el govern del cardenal Tettamanzi als anys 2000. No obstant això, abans estaven les anomenades Unitats Pastorals que van començar amb el cardenal Martini als noranta. “La clau per a fer el canvi va ser adonar-se, no que faltaven sacerdots, sinó que la relació entre les persones i el territori havia canviat” ha assegurat el sacerdot. En resum, en les unitats pastorals, les parròquies eren “solitàries, insuficients i tancades”. A més, malgrat crear les petites agrupacions, aquestes només es reunien per tractar alguns aspectes. D'altra banda, “els sacerdots mantenien el títol de rectors i només hi havia un rector moderador que resultava ser poc eficaç i molt fràgil” indica Marelli. És per aquest motiu que es va canviar el concepte i les unitats van passar a ser comunitats pastorals amb un sol rector.

D'aquesta manera, per constituir les comunitats pastorals cal seguir uns criteris com que les diferents parròquies siguin pròximes entre elles i que no siguin menys de dues ni més de set. Així mateix, han de tenir coses en comú en l'àmbit social i antropològic per a definir els confins d'aquesta comunitat. “Comunió per la missió és la idea central per reendreçar les comunitats pastorals i per a unir a ordenats i laics. Ens agrada dir que qui camina sol va més ràpidament però qui camina junt va més lluny” ha explicat el sacerdot de Milà.

Desafiaments, riscos i oportunitats

Pel que fa al desafiament de plantejar una comunitat pastoral s'ha de pensar com aquesta novetat diocesana s'omplirà de crítiques. “Fins i tot als joves els va resultar complicat apartar aquesta mentalitat de comunitat tancada i aprendre a estimar a la parròquia del costat” explicava Marelli. Per seguir endavant aquest projecte s'ha de pensar que “les comunitats

pastorals són un risc necessari". Un risc podria ser crear megalòpolis parroquials on falti l'aura de comunitat real i fraterna, així com el fet de considerar la comunitat com "un preu a pagar que com una oportunitat". Finalment, l'últim risc és caure a "parar esment exclusivament en dinàmiques intraeclesials".

Finalment, tot canvi genera noves oportunitats. En aquest cas es pot centrar en atencions més específiques en l'àmbit territorial i transversal. El territorial genera una proximitat amb les persones i el transversal permet gestionar més eficaçment i coordinar aquesta acció pastoral. Aquesta dinàmica permet gestionar les parròquies específicament al mateix temps que es gestionen grans comunitats pastorals. "La col·laboració entre diferents vocacions i edats està resultant particularment prometedora" indica el primer director de la Fundació dels Oratoris Milanesos i actual responsable de la pastoral amb joves en una comunitat pastoral en la perifèria de Milà.

Després de 15 anys de les primeres comunitats pastorals el balanç és positiu: 175 comunitats i més de 600 parròquies involucrades. S'ha aconseguit construir una vida més fraternal entre els sacerdots i segons assegura Marelli, "Malgrat que hi ha molts fronts oberts aquest és el camí correcte; difícil, costós i llarg, però correcte".

Recupera les sis sessions de les jornades «Parròquies al servei de l'evangelització»

- Vídeo de la primera sessió, 17 de febrer de 2020 al matí:
Card. Carlos Aguiar: «El canvi d'època, una oportunitat per evangelitzar» (1)
- Vídeo de la segona sessió, 17 de febrer de 2020 a la tarda:
Card. Carlos Aguiar: «El canvi d'època, una oportunitat per evangelitzar» (2)
- Vídeo de la tercera sessió, 18 de febrer de 2020 al matí:
Card. Carlos Aguiar: «La sinodalitat, camí de la comunió» (3)
- Vídeo de la quarta sessió, 18 de febrer de 2020 a la tarda:
Card. Carlos Aguiar: «La sinodalitat, camí de la comunió» (4)
- Vídeo de la cinquena sessió, 19 de febrer de 2020 al matí:
Mn. Samuele Marelli: «Mètodes d'evangelització a les comunitats parroquials» (5)

- Vídeo de la sisena sessió, 19 de febrer de 2020 a la tarda:
Mn. Samuele Marelli: «Mètodes d'evangelització a les comunitats pastorals» (6)